

W B SZRODĘ DNIA 19. MARCA 1800.

Z Wiednia d. 12. Marca.

J. C. K. M. Raczył hrabiemu Szczepanowi Jleschazy godność przełożonego Lipcawskiego i Trenczyńskiego kommitatu w najfaskawiej udzielić.

Hrabianka Kanal złożyła w gubernium Niższej Austrii 365 ryń w obciążeniu i 10 ryń. w gotowych pieniądzech na dobrowolną wojenną ofiarę. Pewny Xiądz świecki złożył podobnie na dobrowolną ofiarę obciążoną na pożyczkę wojenną 58 ryń. J. C. K. M. Raczył obie te ofiary z najfaskawszym swoim ukontentowaniem przyjąć.

Wiś Haselbach do Państwa Klosterneuburg należąca z dobrowolnej patriotycznej swej ochoty odstąpiła należących się jej za forszpan 82 ryń., 41 $\frac{1}{2}$ kr.

D. 22 p. m. w Goos w Steiermarku umarł po długiej chorobie Alexander z domu hrabiów Engel, pierwszy biskup w Loeben, 79 roku życia swego, poświęconego usługom kraju i kościoła. Przez 16 lat sprawował z chwałą urząd pasterski, na który był od Cesarza Jmć. Józefa II. wy-

niesiony. Umiał sobie u tego iako i u następnych monarchów zasłużyć na względy. Był pobożnym bez hipokryzyi, cnotliwym nie na pozor, słowem oświeconym oycem całej diecezji. — D. 17 lutego umarł w Padwie F. M. L. baron Liptay w roku 56 wieku swego. Dla wojennych swych talentów i innych przedziwnych przymiotów jest powszechnie zatowarowanym. — D. 23 stycznia umarł tu sławny J. C. K. M. aktor Bogumit Stephanie.

Z Hagi d. 1. Marca.

Generał Augereau obywatelstwa nadmorskie brzegi powrócił tu z Amsterdamu nazad.

Z Belgii przychodzą jeszcze zawsze Francuzkie wojska do naszej rzploty, dla dopełnienia 25,000 ludzi zostających na naszym żołdzie. Wchyszej naszej Flandryi zgromadza się także 10,000 Francuzów dla zastąpienia tego kraju przeciw wszelkim usiłowaniam Anglików.

Na onegdajszym posiedzeniu pierwszey izby oznajmiono, iż stosownie do

zawartej d. 5 stycznia z Francją ugody nasza Rzplta nabyta częścią należące do Belgickich emigrantow i klasztorow, częścią do Niemieckich Xząt, różną posiadłości i dobra, jako to margrabstwo Bergenopzom i państwo Raizensteia (dawniey do elektora Palatyńskiego należące,) hrabstwa Loos i Hoorn (dawniey do biskupstwa Leodyjskiego należące) kommandaryą niemieckiego zakonu Gremert, należące dawniey do Xcia Hohentollera hrabs wa Maghen i Bornier, &c. Summa która zato Francyi będzie zapłacona, nie jest ieszcze wprawdzie oznaymiona, ale zapewniają, że wynosi 6 do 7 mill. Nasz dyrektoryat jest upoważniony obić te dobra w imieniu ludu Bstawskiego i zaprowadzić w nich obywatelską i skarbową administracyą.

Rządzie Amsterdamskiej uchwalono potyczyc 500,000 zł. hol. dla zasilenia mieyskiej kasy, które mają bydź d. 1 maja 1801 skarbowi powroczone.

Z Londynu d. 16. Lutego (przez Francją.)

Onegday lord Greaville proponował w wyższej izbie adres do Króla z wyrażeniem podziękowania J. K. Mui za jego ostatnie poselstwo względem, zawarcia z wielu Niemieckimi dworami subsydyynych traktatow i zapewnienia mu od wyższej izby wszelkiej pomocy. "Niewątpię (rzekł) że izba stosowale do oświadczenia swego, iż wojna z wielkim nasężeniem musi bydź prowadzona, jednomyślnie w terażnieyszych nagłych okolicznościach uchwali takowy adres."

Lord Holland: "Chcemy więc znowu zawierac z Austryą i innemi Niemieckimi dworami subsydyjne traktaty. Będą one użytecznieysze, nizeli te coś my dawniey zawierali? To dopiero czas okaże. Do

czegoż zamiary naszych sprzymierzeńcow dążą? Chwalić potrzeba otwartość i szczerosc, z którą się Rosyyski monarcha oświadczył. Obyśmy tak wprost iak on postępować chcieli! Pozwalam, że Francya znajduie się w złym stanie, że Buonaparte ma przyczynę pragnąc pokoju, lecz w przypadku wojny stanie się wraz z Carnotem i wielu innemi mężami straszny." — Nakoniec adres podziękowanie został 23 głosy przeciw 3 uchwalony.

Lord Auckland proponował w wyższej izbie, żeby wyznaczyć kommisyą do podania sposobow, iakby niedostatkowi i okropney drogosci zboża zapobiedz. Uchwalono. "Urodzay przeszloroczny (rzekł) ledwie połowę wydał zboża w krajach W. Brytanii, co na roczny użytek potrzeba. Musi przeto bydź w prowadzenie pomnożone albo konsumpcya zmniejszona, albo oba sposoby razem użyte. Wielcy powinni dać przykład maiey używania chleba. Kraj nasz wyrownywa teraz okrętowi na morzu, doznanicemu niedostatku żywnosci, którego officyerowie pierwszemi iednak bądź muszą do zmniejszenia swych porcyi."

Onegday doniosł P. Pitt daley w niższej izbie, iż summa na poprzednicze zawarcie subsydyynych traktatow 2½ mille f. szt. wynosi, co zaś daley będzie potrzeba uwiadomi potym izbę. P. Tierney należał, żeby P. Pitt całą zarsz summę podał, iak wielkiey z powodu nowych subsydyynych traktatow potrzebuie, lecz P. Pitt oświadczył, że tego ieszcze uczynić nie może.

Wiele tuteyszych bankierow złączyli się już, dla zawarcia wspólnie z P. Pittem nowej pożyczki.

Kiedy P. Sheridan w niższej izbieczył propozycją względem Hollenderskiej wyprawy, rzekł P. Dundas między innym: Bydź może, iż druga wyprawa przeciw Hollandyi za potrzebną uznana będzie. Pierwsza dużo dobrego przyniosła: zyskaliśmy przez nią 6. do 7000 maytkow Hollenderskich, którzy inaczej pod rozkazami Francuzow zostawali. Nasze wylądowanie ścigało 40, do 50,000 Francuzow do Hollandyi. Gdyby ich nieprzyjaciel był mógł do Włoskiej armii postać, nie byłoby zwycięstwa sprzymierzeńcow we Włoszech daleko trudniejsze? Spokojność Szwabii i nieczynność do której Malsena długi czas był przymuszony, nie pochodzą także z dywersyi, którąśmy uczynili? Zarzucił ministrom kosztą, które wyprawa do Hollandyi kosztowała, lecz flotta, którąśmy na północnym morzu utrzymywać musieli, nie kosztowałaś równie tyle? Rachujemy do tego, że w tym roku mniej o 10,000 maytkow do utrzymania mamy, więc oczywisty pokaze się na naszą stronę pożytek. Zresztą za nadto przesadzono, że ta wyprawa 5 mill. f. sit. kosztować miała. W zabitych nie kosztowała tylko 845 ludzi, którzy na placu bitwy polegli, 183 umarło procz bitwy, a z 4088 raniomych i chorych, którzy się w różnych szpitalach znajdowali, powróciło do Anglii 2993. Za wymienionych 8000 Francuzkich ińców, prawie równą liczbę dostaliśmy Hollenderskich maytkow. Opozycja pragnęłaby zerwać zgodę z naszymi sprzymierzeńcami, lecz związki nasze z Rosją będą tym ściśley spoinone.

Irlandzki sekretarz stanu lord Castle-reagh czyniąc w Dublinie propozycją do unii, rzekł, iż większa część parlamentu,

3 części gruntowych posiadaczow, 19 bractw, słowem 5 siedmich części Irlandyi oświadczyły się za złączeniem. Wszystkie handlowe miasta są za nią, wyjąwszy Dublin i Drogheda. W Edimburgu w czasie przyłączenia Szkocyi do Anglii, opozycja podobnie jak w Dublinie zaburzenie zrobiła, lecz doświadczenie okazało się jak pożyteczne było takowe połączenie. Jak nieprzyzwoicie (mówił dalej) zarzucają, że Irlandya nie będzie na przyszłość tylko kolonią Anglii; owszem mniej będzie jak teraz tax płacić. Wydatki W. Brytanii. w przeszłym roku 32 mill. 700,000 f. szt. a Irlandyi 5 mill. 439,000 f. szt. Gdyby złączenie było do skutku doszło, byłyby się wydatki o poł zmniejszyły. Sięśownie do planu złączenia, który już w Angielskim parlamencie przyjęty został, będzie W. Brytania z Irlandyą od przyszłego nowego roku pod imieniem połączonego królestwa W. Brytanii i Irlandyi złączona. Król Jan oznaczy herb i tytuł, który będzie chciał przyłączeniu przyjąć; oba państwa jeden tylko będą miały parlament; Irlandya nie przyjmie długow W. Brytanii, handel ieg będzie wspierany &c.

Tuteysze pisma utrzymują ciągle, iż Król po zupełnym przyłączeniu Irlandyi, weźmie tytuł Cesarz wysp W. Brytanii.

Pułkownik Wood członek parlamentu bywszy indzenier w armii Bengalu, wydał na publiczność dzieło dedykowane P. Dundas, pod tytułem *Obraz początku, progressow i ostatniej stanowiącey wojny w królestwie Misora podług listu pisanego przez jednego officera armii wschodnio-Indyjskiej*. Przyłączone są do niego z pisma oryginalnych wszystkie przetłumaczone pa-

piery stanu znalezione w gabinecie Typo - Saiba; pomiędzy nimi uważać się dać iego korespondencya z Francuzami, i Zemanem Schach & Co. od roku 1796 nako- niec wypisane zdania wszystkich ministrów stanu w teyże samey okoliczności.

Dwa następujące listy znajdują się w teyże samey korespondencyi.

Buonaparte członek instytutu narodowe- go, jenerał kommanderujący do Nay- wspanialszego Sultana Tippo Saiba naszego naywiększego przyjaciela. — W główney kwaterze w Kairze dnia 7 Pluwiose.

” Byłeś już uwiadomiony o moim przy- byciu nad brzegi czerwonego morza; i że tam stanąłem na czele liczney i niezwycię- żoney armii, pałaiącyey chęcią oswobodze- nia was ziarzma Anglii. Korzystam z tey pory, ażebym ci okazał moje pragnienie dowiedzenia się przez Mascate i Mekę o politycznym położeniu twoim. Życzyłbym sobie, ażebyś przysłał do Suez lub do Kai- ru światłego człowieka, posiadającego twoie zaufanie, ażebym się mógł z nim u- łożyć. Niech Naywyższy pomnaża twoją potęgę, i twoich nieprzyjaciół pognębi.

Podpisano Buonaparte.

Tippo - Saib do Rzeczypospolitey Fran- cuzkiej iedney i nierozdzielney 20 Li- stopada 1798 R.

Pełen zaufania w gorliwości patryo- tyczney i w wierności ob. Dubuc kapitana marynarki w służbie Rępltey Francuz- kiej, i kommandanta naszej marynarki, mianuję go niniejszym pismem, iednym z moich ambasadorow przy dyrektoryacie wykonawczym w Paryżu, dla ścisłego do- pełnienia tam rozkazow, które mu dałem. Tym końcem zaszczytłem go należytym

pełnomocnictwem, przyrzekając, iżem po- twierdzić wszystkie układy, iakie pomie- nioay Dubuc będzie mógł czynić z Krpłą Francuzką, tak przy dyrektoryacie wyko- nawczym, iako też z artystami i rzemie- ślnikami, których rozkazałem mu do ino- iczy służby nakłonić. Działo się w pałacu w Seringapataam pod moim i pierwszego moiego ministra podpisem, oraz z przyto- żeniem pieczęci stanu. *Tippo - Saib.*

Z Brynu d. 12. Marca.

Po skończeniu d. 24 lutego Ramazanu, ogłoszono w całej okolicy wystrzałem z armat i ręczney broni święto Bairam. Przez trzy dni dla przyozdobienia tego święta dał się na wałach Belgradu huk armat słyszeć, a garnizon odprawił na Europeyski sposób musztrę z ogułem. — Od niedawnego czasu zakazano rozmow nad brzegami Belgradu, lecz nie można [wiedzieć tego przyczyny. Wielu ma iema, że Basza Belgradzki chce przez to zapobiedz przemycaniom, które się od niedzielnego czasu zgęścily. — Dowiedzieli- śmy się z pewnością, że Pasman Oglu nie- bezpiecznie czyni poruszenia, obu strony handel zaczena znou ustawać, szczegól- niey zaś wstrzymują się z wysyłaniem pie- nędzy, z obawy żeby nie w padły wręce woyskom tego straszego człowieka, któ- re się wszędzie rozszerzają. Lubo Pasman Oglu zaręcza iak nayuroczyściey, iż bierze handel pod swoją opiekę, i wszystkim han- dlującym zapewnia bezpieczeństwo tak dla towarow, iak dla pieniędzy, nikt iednak nieufa iego zaręczeniu, zwłaszcza od roz- puszczenia lubo fałszywey wieści, że tego woyska zrabowały karawanę idącą do Konstantynopola. Rzecz się zaś tak ma: Mocny ieden oddział woyska Pasman Oglu nie mógł z niedostatku koni doprowadzić

swych bagażów do pierwszej stacyi, gdzie by potrzebne środki przedsięwzięte być mogły. W tym stanie rzeczy napotyka karawanę, dowódca ich każe wyprzągnąć 4 konie do swych bagażów, z zaręczeniem, że ich tylko do pierwszej stacyi bierze i z tamtąd nazad odeśle. Jakoż dotrzymał wiernie słowa, tak że karawana najmniejszey przez to nie poniosła szkody. — Po wszystkich przygotowaniach, które Pasmań Oglu czyni, potrzeba się spodziewać, że plan jego w krotce się rozwinie. Wszystkie miejsca po drogach, wszystkie mosty, wąwozy i inne okolice w których szance mogą być zakładane kazał już wojskom posadzać, z kąd dobrze wiadomi ludzie z wielkim podobieństwem chcą wnosić, że pierwszy jego krok będzie przeciw baszy Belgradzkiemu, dla zemszczenia się gwałtowney śmierci faworyta jego Kara Ismaela, który w roku przeszłym podstępnie zabitym został. — Ali Basza Macedonii wstępnie zupełnie w ślady Pasmań Oglu, i obchodzić tak jak ten przy podległości swej gubernii.

Ostatni kuryerowie z El-Arisch i Damaszkę przywieźli, podług listów d. 10 lutego z Konstantynopola, wiadomość, że pierwszy oddział armii W. Wezyra przybył do Salchie, czyli Salchei i z tamtąd tylko 3 dni ma drogi do Kairu. W. Wezyr pozostał się dla negocyacji z generałem Kleber, oczekując w tej mierze instrukcyi z Konstantynopola w El-Arisch, ponieważ ostatni nic więcej nie żąda tylko wolnego wyjscia dla siebie i swego wojska. W. Wezyr odpowiedział mu tym czasem na to, iż Otomańska Porta iako sprzymierzeniec Anglii nic bez niej czynić nie może, on zaś z swej osoby ani może, ani chce

więcej zrobić, iak znajdujące się jeszcze w Egipcie Francuzkie woyska na łaskę w wojenną niewolę przyjąć. Żeby między Portą i Francyą, iak wiele pism rozgłoszono, pracowano nad przywroceniem pokoju nic o tym w Konstantynopolu nie wiedzą, owszem dzień i noc pracują w arsenałach nad wystawieniem znaczney floty dla popierania wojny. Z Kandyi rozeszła się pogłoska, że w Kanea widziano Francuzką flotę, złożoną z 4 liniowych okrętów, 8 fregat i 40 przewozowych statków, wiozącą z Nicei posiłkowe woyska i aktorów do Egiptu. Co największy do tej pogłoski dało powód, jest to, że admirał Uka-szef w tym samym czasie postać kuryera do Konstantynopola z żądaniem 4 lub 5 liniowych okrętów, które zaraz przygotowano i za nappierwszym pomysłem wiatrem będą mu posłane. Ponieważ koszt wojenne co raz bardziej się pomnażają, zatrudnia się przeto dywan powiększeniem cła na towary wschodnich Indyy. Podług listów z Smierny wszystkie tam magazyny są napełnione Indyjskimi towarami, między którymi wiele się masłinow znajduje. Pierwszych dni przeszłego miesiąca ucięto głowę Adze z Brusly i nad saraiem przybito z napisem: „ Buntownik. „ Wielu mniema, że ogromne jego bogactwa, które skonfiskowano, przyniosły mu śmierć.

Z Paryża d. 26. Lutego.

Wczoray przełożeni banku Francuzkiego mieli u Buonapartego i innych konsulow audyencyą, na której podali statuta banku i prosili konsulow o opiekę rządową. Ob. Lecoulteux mówił imieniem ich i wiele pierwszemu konsulowi podchlebnych powiedział rzeczy. Ten oświadczył mu w odpowiedzi swojej, iż rząd wszyst-

któmi sposobami będzie wspierał bank i nie nadużyje jego kredytu. Dobrze zamia- ry rządu dla banku pokazują się ztąd, iż pomimo ws-ysskich potrzeb, jedną część wybranych kaucyy, zamienił w akcye.

Na biletach od pierwszego konsula rozsyłanych będzie teraz, iak tuteysze pi- sma donoszą, kobierom dawany tytuł *Ma- dame i Mademoisele*, a mężczyznom iak dotąd obywatel, wyiawszy cudzoziem- ców.

Tuteysze pisma mówią, iż między Rosyą i Portugalią został takze traktat al- liansu zawarty.

Jenerał Brune powrócił znowu do Nant.

Przyjaciel ustaw nie będzie nadal przez Poulter wydawany. — W Strasburgu umarł znany profesoer fizyki Ehtmana w 53 roku życia swego.

Rozkaz Buonaparte nie rozstrzeliwa- nia Frat'é i jego sztabu za późno iuż iak tuteysze pisma donoszą, nadszedł do Ver- neuil.

Do Algieru nadszedł z Konstantyno- pola rozkaz, żeby wszysskich tamteyszych Francuzkich ięńców na wolność puszczono. Pokoy z Algierem podobno w krótcie przy- wrocony zostanie.

Przedwczorem musztrował Buonaparte przepyszną gwardyą konsularną. Potym z ministrem Talleyrand oddał wizytę Hel- wecuzsowj w Anteuil.

Znany Pastoret przybył znowu z swe- go wygnania do Paryża. Dotąd zatrudniał się przekładaniem Demostenesa.

Zamek i okolice Tuillerii są teraz ie- szcze okazalsze i żywsze niżeli przed re- wolucyą były.

Tuteysze pisma mówią, iż dzikie dzie-

cię, które w okolicach Afrique złapano jest synem winiarza z Tulozy, który uciekł z powodu złego się z nim obchodzenia.

Xciu Liancourt przeznaczają takze prefekturę w Belgii.

Pogłoska iakoby bywszy dyrektor Ochs w ministerium zagranicznych zwią- zków był tu użytym, jest zmyślona. — W Bernie noszą teraz kobiety czerwone i czarne kolory, iako dawne stanu farby.

Wszystko (wyraża ieden dziennik) zdawało się byđż przeznaczonym do sta- nowienia epoki poświęconey na obchod- pamiętki Washingtona. Pochwała czło- wieka, którego wspomnienie kilku miesią- cami wprzody byłoby znieważone; wybor- mowcy tak godnego uczczenia, przyjaciela rozsądney wolności; nieiakiś rodzaj nieo- kryślonego ukontentowania, iż iuż będzie- my na zawsze oswobodzeni od głosow ia- kiami po tyle razy uroczystości narodowe- były splamione; wszysskie zgoła okolicz- ności czyniły tę mowę pamiętną i tkliwą. Ta pochwała miana była w kościele inwa- lidow. Niektóre iey wyrazy są następują- ce: "Uważam rzekł Ob. Fontanes, uwa- żam z podziwieniem nieiakiim żalu, iż ta- świątynia przyozdobiona wszysskimi wa- leczności znakami wzoiosła się w wieku ge- niusza, rownie płodnym w wielkich ludzi iako i stawnych wodzow. W tenczas pa- mięć bohaterow powierzona była mow- com których talenta nadawały nieśmier- telność. — Mowcą o ludziach, którzy zdaią się byđż przeznaczonemi do grania wiel- kiej na świecie roli, Ob. Fontanes rzekł: Nieporównani ludzie pokazują się kiedy nie- kiedy na scenie świata z piętnem wielkości i przewagi. Dziś i na i nieznałoma przyczy- na wysyła ich gdy tego potrzeba, azeby

złotyli pierwiastki albo dźwignęli z ruin nadwątlone narody. Na próżno ci ludzie zawczasu nacechowani, trzymają się w ustroniu, lub się ukrywają w tłumie; ręka fe tony podnosi ich nagle prowadząc z przeszkody do przeszkody, z tryumfu do tryumfu aż do szczytu znaczenia. Nadprzyrodzone jakieś natchnienie wszystkie ich myśli ożywia; wszystkim ich przedsięwzięciom dany jest jakiś ruch, któremu się nic oprzeć nie może. Wychwalając umiarkowanie Washingtona, który nie śmiał obrażać doświadczenia wieków, mówca przypomina, iż w tej mierze zachowywał przepis starożytnych prawodawców. — „Gdy ci wielcy ludzie, rzekł, utworzyli obyczaje i czucie w umysłach i duszy swoich współziomków, mieliśmy swoje dzieło prawie skończone: układali raczej systema obyczajów, niżeli systema ustaw. Grecya i Rzym przechodząc z pod panowania Królów do Archanów i Konsulów, nie widziały odmienionych ani swych rozmaitych obrządków, ani gruntu ich zwyczajów i obyczajów. — Mówca kończy: Okrzyk żalu dał się posłyszeć z głębi Ameryki. Do Francyi należało ażeby najpierwsza odpowiedziała na ten smutny głos, który się powinien we wszystkich wielkich duszach rozlegać. Te święte podniebienia godnie były na uczczenie bohatera obrane. Ci nie Washingtona wnosząc się do wspólnego szczytu, znajdują tam cienie Turenusza, Catinata i wielkiego Kondusza, którym miło tam jeszcze zostawać. Jeżeli ci świetni wojownicy nie jednakowej za swego życia służyli sprawie, po śmierci też sama łączy ich sława: mając na urojeniom ludow i czasow podległe; mnie- mania część chwyciąca się i słaba naszej

natury, znikają wraz z nami w grobie; lecz chwala i cnota pozostałe na wieki. Tym to sposobem wielcy wszystkich czasow i wszystkich miejsc ludzie stają się niejako współziomkami i współczesnemi. Składają tylko jedną familią której przykłady przenoszą się i odnawiają od następcow do następcow. A tak w tej wojennej świątyni Washington zwraca na siebie wzrok Kondusza; jego umiarkowanie czyni go podobnym Turenniuszowi, a mądra jego filozofia zbliża go jeszcze bardziej do Katinata. „

Z Konstantynopola d. 30. Stycznia.

Wnet po wzięciu przez Turkow El-Arisch jenerał Kleber przysłał officyera z propozycjami pokoju do W. Wezyra, lecz ten dla umieszczonych w nich wielkich pretensy zupełnie ich odrzucił i odpowiedział, iż teraz z strony Francuzow innych żadnych warunkow nie przyjmie prócz żeby się wszyscy w wojenną niewolą poddali. Dalej powiedział officyerowi, który był do niego wysłany, że zupełnie jest o szczupłej liczbie i nieszcześliwym Francuzow położeniu uwiadomiony, że oto opatrzona we wszystkie potrzeby i dobrze uzbroiona armia (pokazując mu oboz Turecki) zaraz rusza na wytępienie całkowicie Francuzow, że nakoniec jenerał Kleber będzie w odpowiedzi, jeżeli tak jak przy El-Arisch żadoemu z jego ludzi nie będzie darowane życie. Z takimi i tym podobnemi oświadczeniami odprawił od siebie W. Wezyr officyera, potym rozpo- czął marsz z większą częścią swej armii do Kairu, a mniejszą wysłał do Damiety i Alexandryi, która ma wspólnie z Anglikami i Rosyanami działać.

Liczba woysk Tureckich, które przy wzięciu El-Arisch użyte były, wynosiła 14,000. Strata którą przy szturmie odnieśli jest do kilku tysięcy rachowana, ponieważ Francuzi i Koptowie w twierdzy bronili się do rozpaczy; większa część Francuzkiego garnizonu została wyjęta, a procz kommandanta Mustafy-baszy utraciło wielu officyerow Tureckich życie, przez wysadzenie prochowego magazynu. W Wezyr przysłał tu z wiadomością o położeniu rzeczy, w Egipcie pierwszego swego adiutanta. Wozasie gdy wielki W. Wezyr przeciw Kairu będzie postępował, Sidney Smith będzie przed Damisem działał.

Z Stuttgartu d. 23. Lutego.

List z brzegu pod d. 25. meśsi w sobie, iż woyska Cesarские nagły odebrały rozkaz zgromadzić się bez najmniejszej zwłoki ztąd wnoszą, iż nieprzyjacielskie kroki, w krótcie się rozpoczną. Listy z Kempton mówią nawet, że dnia 24 Lutego słyszano mocne strzelania z armat około Voralbergu, a na dniu 25 biegała pogłoska, że Francuzi w okolicach Koira Ren przebudź usiłowali. — Jenerał baron Petrasch dowodzi woyskiem w Voralbergu i Gyzonach, jenerałowie baronowie Kopsch i Spörck dowodzą woyskiem zajmującym brzeg prawy jeziora Konstancyjskiego i Renu aż do Saffhausen, jenerał hrabia Nauendorff dowodzi woyskiem rozłożonym od Saffhausen aż po Ryz-Bazylei. Jenerał hrabia Meerfeld z korpusem swoim woyska, daje baczość na stary Brisack i Kel.

Jenerał hrabia Sarray dowodzi korpusem, które się rozciąga od Ehlisburga, aż do okolic Frankfortu. Wszystkie regi-

menta armii Cesarskiej są dopełnione, cała armia jest nowo odziana. — Jenerał Dedowich i pułkownik Siegenfeld dowodzą korpusem woyska stojącym w wojskach Włoskich, które łączy armią Niemiecką z armią Włoską.

Z Frankfortu d. 1. Marca.

Przez miasto nasze ustawicznie przejeżdżają kuryerowie jadący z Paryża do Wiednia, a między innymi kuryer Hiszpański Janson, który nad dniu 25 przejeżdżał tedy w powrocie swoim wioząc depesze do ambassadora Hiszpańskiego. — Czytamy w niektórych Niemieckich gazetach, że rząd Francuzki w tejże nocy swojej przesłał gabinetowi Wiedeńskiemu obywateli aby minister Cesarski w Ryzbornie zakazał pewnym gazetom aby nieodzwalaly sobie osobistości i fałszywych wieści, które rozgłaszały przeciw niestarczemu rządowi. Jakoż w rzeczy samej od dnia 15 gazety, które nieustannie się były bezstronnymi z wielkim umiarkowaniem mówią o osobach i wypadkach niekierujących we Francyi, do tym bardziej rzecz tę potwierdza i wierzyć każe, że żądanie rządu Francuzkiego od gabinetu Wiedeńskiego przyjętem zostało.

W powszechności, pomimo wielkich przygotowań wojennych, tak we Włoszech jak w Niemczech z stron obydwóch czynnych od czasu cofnięcia się woysk Rossyjskich można mieć nadzieję blizkiej pacyfikacyi. — Poselstwo Króla Jmć Angielskiego do parlamentu mówi wprawdzie, że miłostrowie jego czynią o-godyacye, lecz nie wspomina aby do ad, z którym dworem Niemieckim traktat subsyoyyny mieli zawrzeć.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W R S R Z O D Z E D N I A 19 M A R C A 1800.

Z Wenecyi d. 19 Lutego.

Konklawe zawsze jest zamkniętym, i wszystko zapowiada, że wybor Papięza nie tak prędko nastąpi, gdyż podług wszelkiego podobieństwa bardziej niż kiedykolwiek zawisł od wypadków politycznych.

Ostatnie listy z Toskanii i Lombardyi zgadzały się w doniesieniach swoich, że d. 8 i 10 było powszechne poruszenie wojsk Cesarzkich ku rzeczce wschodniej Genui, iako też ku Appeninowi Liguryjskiemu od strony Novi i Asti. — I dla tego spodziewają się co moment wiadomości o powszechnym ataku na obydwóch tych punktach, które być deperce przywiezione z Wiednia przez generała St. Julien, który tędy na d. 10 przejeżdżał, przeciwny rozkaz w sobie zawierał.

Z Kolonii d. 20. Lutego.

Podczas gdy wojska Francuzkie w znaczney dosć liczbie udają się do Hollandyi i Zelandyi dla obwarowania wszystkich miejsc nadbrzeżnych, w którychby wojska Angielskie i Rosyjskie wylądowanie przedsięwzięć usiłowały, dowiadu-

jemy się, że wojska Batawskie opuszczają swoje stanowiska i dążą do armii Francuzkiej nad Ren. Armia Batawska w tym momencie wynosi 31 tysięcy ludzi.

Z Nowego Jorku d. 24 Grudnia.

Ostatnie z Europy wiadomości od czasu wyjazdu naszych kommisarzów do Francyi, czynią nam wielkie nadzieje pomyslnych tego poselstwa skutkow.

Tymczasem korsarze Angielscy nie przestają sprawiać nam szkody w handlu. Francuzi z swej strony nie kończą także swego po morzu krążenia. Czas okaże jakie będą skutki z tego postępowania Anglii. Można zapewnić, iż rząd nasz jest w przedsięwzięciu zemszczenia się za te zniewagi, tak iak się pokazał gotowym do odparcia napaści Francyi. Wszystkie środki, które będzie musiał przedsięwziąć na zjednanie uszanowania swojej banderze, otrzymają powszechną approbacyą, i sprawiają zapewne mocne na Anglii wrażenie. Pozytki iakie handel nasz temu mocarstwu przynosi, są nadto ważne, ażeby miało pogardzać naszymi sposobami obrony iak

wz bogacenia zdartemi z nas łupami ofi-
cyerow swoiey marynarki, i gubernato-
row swoich osad.

Kongres uchwalił, aby w nowey sto-
licy stanów ziednoczonych Washington na-
zwaney, dla zmarłego jenerała Washington
monument marmurowy był wystawiony z

wyrażeniem na nim głównych życia iego
zdarzeń, pod tym monumentem zwłoki ie-
go złożone zostaną. Noszenie flory czar-
ney na ramieniu przez dni go jest także po-
stanowione, a kopia tych wszystkich u-
chwał odesłaną została żonie zmarłego.

D O N I E S I E N I A.

C. K. sądy szałacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymują tym Edyktem
JP. Stanisławowi Bielińskiemu, że JP. baronowa Maryanna z Lambertow de Parawi-
cyni i sukcesorowie po z martym Andrzeju baronie Parawicyni u sądow tych o deta-
xacyą dobr Obron, Trąbki, Zabieniec, Zawady i Łęgow z przyległościami, na zado-
syc uczynienie summy 13,000 czer. zł. 316,274 z. p. 11 gr. tudzież 253,601. z. p. 25 gr.
żalobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C.
K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona [tutejszego Ur. Fiedorowicza z
iego szkoda i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordy-
nacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniejszym
tym końcem upomina się: azeby w czasie przyzwoitym to jest: na dniu 31 Marca r.p.
1800 sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wy-
znaczonemu wczasie przestął, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sadom
tym wymienił, i podług przepisů tych środków prawa używał, które do obrony
swey sprawy za najsukutecznieysze osądzi; gdyż inaczej wsz lka niedogodność z za-
niedbania wynikająca, podług opiewu Ces. Krol. praw samby. sobie. przypisać był
winien. Dan w Lublinie dnia 26. Listopada 1799.

*Ig. Pietruski.
Vrabetz.
Reinheim.*

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis
Galiciæ Occidentalis.

Gangel.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominiæ Theophilæ
de Jablonowskie Princepsis Sapieszyna, medio præsentis edicti hisce insinuat, quod nimirum Do-
minns Adalbertus Nowomiejski ad Forum hocce adversus eam in causa puncto satisfactionis summe 555
ducat: Libellum porrexerit Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem
Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris ab-
sentiam ipsi hic loci degentem advocatum Gnsu Chylyński ipsius periculo, & impendio, qua
Curatorem constituerit, cunquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis
Terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa eum in finem edmonetur ut
pro die 2 Aprilis 1800 aut ipsa compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula
tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet
& pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacita esse
judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habe-
bit, Ita enim sancitur præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

*Ig. Pietruski.
Vrabetz.
Reinheim.*

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 26 gbris 1799.

Gangel.

Moca ktorego od C. K. kameralney prefektury państwa Jangroda, do publiczney podaie się wiadomości, że propinacya w tuteyszym państwie, z browaru piwnego i gorzalanego o 3 garcach i iednym kotle z należacemi sprzętami z 2 karczmem zaieczych na trakcie Częstochowskim i z 7 domow szynkowych się składająca, przez publiczną licytacyą d. 27 Marca r. t. z rana w Jangrodzie pod rezerwatą approbacyi Przes: C. K. administracyi się odprawowac będąca, pod następującemi poprzedniczemi kondycjami na trzy lata to jest: od 1 Muiia 1800 aż do ostatniego kwietnia 1803 roku naywięcey dającemu w arendę wypuszczona będzie.

1mo. Cena fiskalna jest 2000 zł. ryń. od ktorey ceny 10 części to jest 200 zł. R. jako vadium przed licytacyą złożonu bydz ma.

2do. Do tey arendy takze Żyżzi dopuszczeni będą.

3tio. Kwota arendowna przez akcyę dostąpiena kwartalnemi ratami z gory do kasy tuteyszey zapłacona, a oprocz tego iedna kwartalna rata z kaucyą w gotowiznie złożona bydz powinna.

4to. Arendarzowi naznaczą się 150 sąg Austryackich miętkiego drzewa, od ktorych tylko za rabanie i wywożenie pańszczyzny procz arendy zapłaci.

5to. Arendarz ma wolne mliwo wszelkiego do wyrobienia trunkow potrzebnego zboza, a

6to. Dla Bydła na wywarach karmiącego się, słoma targana podług potrzeby i dostarczenia bez płatnie, pod warunkiem aby gnoie takze bez pretensyi zostawione byty; dodana będzie.

Dalsze kondycye zawsze i osobliwie przed licytacyą w kancellaryi prefektury Jangrodzkiej przeczytane będą; zaprasza się tedy wszystkich do arendowania chęć mających, aby dnia wyżej wyrażonego się w Jangrodzie znajdowac raczyli.

W Jangrodzie dnia 16 Lutego 1800.

Dick, przetożony.

Antonì Sebera, pisarz.

Namine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Adamo Olkowski, Medio presentis Edicti huius insinuat, quod nimirum Domina Marianna Bekierska ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto solutionis summæ 200 Num Libellum porrexerit Judicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitacionis locum, vel plane a Cæs: Reg: hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Ha Kenszmid ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, eumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicij Codicis agitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in flu m admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet, Juris sui admicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huius denominet & pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit; utneste quod secus adversus firs cunctationis suæ sequelas stibimet ipsi imputandas habebit. Itaenim sanciant præscriptæ pro Cæs: Reg: hæreditariis Terris Leges.

Ex Consilio Cæs: Reg: Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 18 Xbris 1799.

Per Magistratum C. R. Civitatis Lublinensis, omnibus & singulis quorum interest notum redditur ad petitionem creditorum & curator s massæ bona immobilia ad massam creditariam oberratorum Joannis & Rosaliæ Korzkowskich conjugum civium Lublinen: spectantia & quidem 1mo. Lapideam hic Lublini in platea Grodzka dicta sub Nr. 101 sitam, testante prothocollo detaxationis in actis registraturæ reperibili ad fl. Rh. 2252 xr. 10 detaxatam, tum 2do itidem Lapideam in eadem platea Grodzka nancupata sub Nr. 106 extantem, testante simili prothocollo ad fl. Rh. 1799 xr. 42 æstimatam in tertio termino pie 21 Martii a. c. 1800 hora 9 mane in loco judicij publica licitatione assumenda plus

offerentibus disvenditas iri. His tamen sub conditionibus quod cuicumque emendi cupido actum detractionis liberum sit in registratura inspicere, & pro haurienda ratione præfatarum lapidearum informatione se eatenus ad Curatorem m. s.æ Dnom. Casimirum Gołębiowski convertere, eo itaque addito, quod ejusmodi rebus plus offerenti erga paratam pecuniam aut demonstrandam evictionem, aut denique erga conventionem cum creditoribus ratione persolutionis ratharum liciti preti in eisdem disvendentur. — Omnes igitur qui memorata bona emere cupiunt invitentur, ut præstituto die & hora horsum compareant. — Datum Lublini die 31 Januarii 1800.

Vrabetz.

Jacobus Lewandowski.

A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civ: Lublin:

Zykiewicz, secr.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Joanni Magierka Medio presentis edicti hisce insinuat, quod nimirum Francisca de Poliaskie Magierzyna uxor super declarandis nullitate matrimonii ad Forum hocce adversus, eum Libellum preterit, Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vi plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum G. Pietorowicz ipsius periculo, & impensio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præse ipsi pro C. R. hæreditariis Terris Judicii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem adnoctatur ut ad 31 Mart. 1800 aut ipse compareat vel Curatori dato, si que forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium consituit Foroque huic denonnet & pro ordine proscripso ea Juris athebeat mediæque ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit, ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski.

Wydzga.

Brzozowski.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 19 Nov. R 1799.

Gangel.

C. R. sądy selsacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymiającym Edyktem JW. Stanisławowi Bielńskiemu, że JW. baronowa de Parawiczyni i sukcesorowie Andrzej de Parawiczyni, usądow tych na niego o sekwestracją dobr Parysowa i Kółowa z przyległościami na zadosyć uczynienie summ jedney 13000 czer. zł. kapiat, drugiey 316,274 fp. prowizyonalu tudzież dalszych prowizyi, a to stosownie do summy 258601 zł. pol. 25 gr. na tyżże dobrach u właścicieli ooych Jana Mostkowskiego zastajęcy, za tobę podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymagado-praszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznyh znajduje się, temu patrona tuteyszego Ur. Fiedorowicza z iego szkoda i iego kosztom zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczenie się, i ukończony zostanie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem usomina się, atebym w czasie przyzwoitym to jest: dnia 31 marca 18 o rano sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowoły, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tym wywienit i podług przepisnych śródkow prawa używał, które do swey sprawy za naykutecznieysze os. doi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zantedbania wynikającą podług opiewu C. R. praw, samby sobie przypisać był winien.

D n w Lublinie dnia 26 listopada 1799.

Ig. Pietruski.

Vrabetz.

Reinheim.

Ex Consilio C. R. Fori Nob: Lubl: Gal: Occid:

Gangel.